

25 februarie – 3 martie

Duhul Sfânt și biserica

Textul de memorat: „Și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.” (Efeseni 4:3-5)

De multe ori, când studiem despre Duhul Sfânt, ne gândim înainte de orice la lucrarea Sa în plan individual, în viața fiecărui credincios. Dar existența bisericii ca o comunitate spirituală a credincioșilor se bazează tocmai pe această lucrare a Duhului Sfânt asupra fiecăruia, individual.

Noi tindem să credem că biserica există și crește datorită diverselor activități evanghelice și misionare. Da, este adevărat, Dumnezeu are planuri mărețe cu biserica și vrea să le împlinească prin intermediul nostru. Totuși biserica nu-și datorează existența activităților noastre sau măsurilor noastre eficiente de organizare și administrare, cu toate că și acestea își au valoarea lor. Biserica există în virtutea a ceea ce a făcut și continuă să facă Dumnezeu pentru noi, prin Duhul Sfânt. Duhul Sfânt face să ia ființă o biserică și o părtășie spirituală care, în materie de credință și practică, să aibă ca autoritate Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Fundamentul unității teologice a bisericii îl constituie Biblia insuflată de Spiritul Sfânt. În absența lucrării Sale, biserica ar dispărea și nu ar putea să-și ducă mai departe misiunea.

Duminică, 26 februarie – Duhul Sfânt ne unește cu Hristos

Duhul Sfânt ne unește pe diverse căi. Noi nu am exista ca biserică dacă El nu ne-ar uni mai întâi cu Hristos, Capul bisericii (vezi Efeseni 1:22,23; 5:23). Prin Duhul Sfânt, noi suntem uniți efectiv cu Hristos. De unirea aceasta cu Hristos depind toate binecuvântările mântuirii, fiindcă de la El primim tot ce avem: adoptarea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, îndreptățirea și sfințirea, viața de biruință asupra păcatului și glorificarea de la sfârșit. Hristos trebuie să fie temelia experienței noastre creștine.

1. Ce ne spun următoarele pasaje despre rolul îndeplinit de Hristos și de Duhul Sfânt în aducerea la existență a bisericii? Efeseni 2:18,20-22; 1 Petru 2:6,7.

Prin Duhul, avem acces la Dumnezeu Tatăl. Isus este Stânca, temelia mântuirii noastre și fundația pe care sunt ridicate celelalte părți ale clădirii.

Lucrarea Duhului Sfânt în plan individual determină înființarea bisericii. După ce am cunoscut mântuirea numai prin credința în Hristos Isus și după ce am fost mișcați de dragostea lui Dumnezeu, ne bucurăm laolaltă cu ceilalți credincioși de „împărtășirea Duhului Sfânt” (2 Corinteni 13:14). Credincioșii sunt zidiți împreună pentru a forma o nouă casă spirituală „prin Duhul” (Efeseni 2:22). Ca urmași ai lui Hristos, ar trebui să căutăm să păstrăm „unirea Duhului, prin legătura păcii” (Efeseni 4:3). Trebuie să urmărim unitatea în părtășia cu credincioșii pe toate căile posibile, fără a accepta compromisul.

Citește Coloseni 3:12-14. Cum poți exemplifica în viața ta aceste calități și cum poți contribui la unitatea bisericii? De ce sunt însușirile acestea atât de importante pentru unitatea bisericii?

Luni, 27 februarie – Duhul Sfânt ne unește prin botez

2. Pentru ce anume spune apostolul Pavel că am fost botezați de același Duh? 1 Corinteni 12:13

Duhul Sfânt ne aduce unul lângă altul ca să alcătuim un singur trup. Prin botez, marcăm public intrarea noastră în împărăția spirituală a lui Hristos și intrăm în componența unui colectiv de credincioși. Urmașii lui Hristos nu pot trăi pe cont propriu. Cu toții avem nevoie de susținere, încurajare și ajutor din partea altora. Și evident că nimeni nu poate împlini singur misiunea divină. De aceea, Dumnezeu a adus la existență biserica. A-L urma pe

Hristos înseamnă a-L urma în părtășia cu ceilalți credincioși. Biserica și botezul au, pe lângă dimensiunea spirituală, și una care poate fi văzută și simțită.

3. Citește Romani 6:3-7. Ce simbolizează botezul biblic?

Îngroparea împreună cu Isus Hristos în moartea Sa în apa botezului și învierea la o viață nouă în părtășia cu Domnul și Mântuitorul nostru simbolizează răstignirea omului vechi și recunoașterea publică a lui Hristos ca Mântuitor personal. „Botezul reprezintă renunțarea cea mai solemnă la această lume. Prin mărturisire, eul este mort față de viața de păcat. Apele acoperă candidatul și, în prezența întregului univers ceresc, se încheie un angajament reciproc. În Numele Tatăl, al Fiului și al Duhului Sfânt, omul este așezat în mormântul de apă, este îngropat împreună cu Hristos prin botez și este ridicat din apă pentru a duce o viață nouă, de loialitate față de Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1074

Botezul este pasul practic pe care trebuie să-l facă toți cei care vor să se știe că ei se află sub autoritatea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. El este semnul pocăinței autentice, al răstignirii omului vechi și al nașterii din nou, sau convertirii. El presupune asumarea unor angajamente reciproce. Credinciosul promite să-I fie credincios lui Dumnezeu și poruncilor Sale, iar Dumnezeu îi garantează ajutorul ori de câte ori are nevoie.

Ai luat decizia de a primi botezul credinței? Dacă nu, ce te împiedică să-L urmezi pe Hristos prin botez? Dacă ai fost botezat prin scufundare, cum a fost influențată umblarea ta spirituală de legământul botezului?

Marți, 28 februarie – Duhul Sfânt unește biserica prin Cuvânt

4. Care este semnul distinctiv al adevăratului ucenic al lui Hristos? De ce ne este Biblia indispensabilă? Ioan 5:39,46,47; 8:31,32; Faptele 17:11.

Principalul mijloc prin care Duhul Sfânt ne unește cu Hristos este Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Biblia este o sursă demnă de încredere pentru cine vrea să-L cunoască pe Isus și voia lui Dumnezeu. De aceea este atât de important să o citim și să o memorăm! Ea ne ajută să deosebim adevărul spiritual de eroare. Pavel îi lauda pe credincioșii din Bereea (Faptele 17:11), fiindcă ei studiau Scripturile ca să știe dacă ce li se spunea era adevărat.

Orice reformă și redeșteptare spirituală - la nivel personal sau colectiv - trebuie să se bazeze pe Biblie. Credința noastră este clădită pe ea. Și noi suntem ținuți împreună prin dragostea lui Isus și Cuvântul Său scris.

5. Care este semnul distinctiv al ucenicilor creștini? Pe ce se întemeiază unitatea lor? Ioan 17:17-21

Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul (Ioan 17:17; Psalmii 119:160). Prin intermediul lui, Duhul Sfânt realizează unitatea bisericii. Spiritul Sfânt nu ne va îndemna niciodată să ne îndoim de vreo învățătură biblică, să o criticăm, să depășim granițele ei sau să i le restrângem. Dimpotrivă, El ne va îndemna să prețuim autoritatea ei divină. El nu ne va îndepărta de Cuvântul scris, cum nu ne va îndepărta nici de Cuvântul viu. El ne ajută să ne supunem amândurora permanent, conștient și de bunăvoie. Biblia reprezintă sursa de bază a unității teologice a bisericii mondiale. Dacă n-am mai crede fără rezerve că ea este adevărul lui Dumnezeu pentru noi, unitatea bisericii n-ar mai fi posibilă.

Cât timp îți iei pentru studiul Cuvântului? Mai important, ce faci ca să te obișnuiești să te supui învățăturilor lui?

Miercuri, 1 martie – Duhul Sfânt unește biserica în credință și doctrină

6. Ce ne spune Pavel despre unitate și despre sursa ei? Efeseni 4:5,6

Unitatea în credință și doctrină se realizează numai prin credințioșia față de Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul, care este același ieri, azi și în veci, Se unește cu fiecare credincios în parte printr-o legătură spirituală. Nașterea din nou a fiecăruia, generată de Duhul Sfânt, și ascultarea fiecăruia de Cuvântul lui Dumnezeu, insuflat tot de Duhul Sfânt, conduc la o unitate a credincioșilor în credința și practica lor, unitate care transcende orice deosebiri umane și culturale.

Noi suntem chemați să ne supunem Cuvântului lui Dumnezeu și să facem tot ce ține de noi ca să trăim în pace cu toți (Romani 12:18), dar puterea de a realiza unitatea teologică sau unitatea în scopuri a bisericii nu se află la noi. Aceasta deoarece unitatea nu este atât un țel de atins, cât un dar al Duhului Sfânt care lucrează în fiecare credincios, dar și în toți laolaltă.

„Avem un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Evanghelia lui Hristos trebuie să ajungă la toate categoriile de oameni, la toate națiunile, la orice limbă și la orice popor. Influența Evangheliei trebuie să ne unească într-o singură mare familie, ca frați în Hristos. Avem un singur Model de imitat în dezvoltarea caracterului și atunci vom purta chipul lui Hristos, vom fi în armonie perfectă, naționalitățile se vor contopi în Isus Hristos, având același gând și același fel de a judeca lucrurile, vorbind despre aceleași lucruri și slăvindu-L într-un singur glas pe Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Our High Calling*, p. 171

Citește cu atenție afirmația făcută de Ellen G. White. Întreabă-te (fără să te gândești la alții și la ce fac ei, ci răspunzând pentru tine): Ce pot face personal pentru ca unitatea să devină o realitate?

Joi, 2 martie – Duhul Sfânt unește biserica în misiune și slujire

7. Citește Faptele 2:4-11,16-21. Ce s-a întâmplat ca urmare a revărsării Duhului Sfânt asupra credincioșilor din Noul Testament?

Duhul Sfânt a fost Acela prin care s-a făcut cea mai puternică lucrare misionară din câte a cunoscut lumea până la acea dată. Dumnezeu poate realiza mai multe printr-un grup mic de oameni, care sunt uniți în devoțiune față de El, decât printr-un număr mare de oameni care slujesc la doi stăpâni. Dar El poate face nespus mai multe lucruri atunci când noi toți ne dedicăm Lui toată viața și energia, toate talentele și resursele noastre.

Din această unitate a credincioșilor în ce privește viața și misiunea, a luat naștere biserica din Noul Testament. Un grup mic de credincioși timizi s-a transformat într-o biserică puternică și eficientă, prin care Dumnezeu a ajuns la inima multor oameni provenind din culturi diferite și care vorbeau limbi diferite. Ei au fost uniți în a proclama „lucrurile minunate ale lui Dumnezeu” (Faptele 2:11). Dumnezeu a fost activ în perioada Noului Testament și va fi activ și în timpul sfârșitului, când lucrarea trebuie încheiată.

8. În ce alte aspecte erau uniți credincioșii din Noul Testament? Faptele 2:42-47

Lucrarea misionară de la Cincizecime a fost însoțită de o serie de alte acțiuni în care biserica primară a stat ca un front unit. Credincioșii erau uniți în studiul Bibliei și în învățătura apostolilor, în părtășia frățească și în frângerea pâinii – fapt care se referă probabil la închinarea împreună –, în rugăciune și în laudarea lui Dumnezeu, în slujirea celor în nevoie, oferindu-le gratuit din bunurile proprii și având toate lucrurile de obște (Faptele 2:42,44,45). Studiul Bibliei împreună și părtășia frățească ne vor da dorința de a le face cunoscută și altora vestea bună și de a-i ajuta în nevoile lor concrete. Duhul Sfânt ne va deschide ochii ca să le observăm nevoile.

Ce activități din biserica ta locală sunt o dovadă a unității ei? Ce alte activități se mai pot face?

Vineri, 3 martie – Un gând de încheiere

„Aceasta este lucrarea în care trebuie să fim angajați și noi. În loc de a trăi în așteptarea unor ocazii deosebite, de mare entuziasm, noi trebuie să folosim cu înțelepciune ocaziile favorabile actuale, făcând ce este necesar pentru ca sufletele să poată fi salvate. În loc de a ne epuiza puterile minții în speculații cu privire la vremurile și soroacele pe care Domnul le-a păstrat sub stăpânirea Sa și nu le-a descoperit oamenilor, noi trebuie să ne supunem conducerii Duhului Sfânt, să îndeplinim datoriile prezente, să le dăm sufletelor care pier din lipsă de adevăr pâinea vieții, neamestecată cu părerile omenești.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, ed. 2012, pp. 167-168 (186)

„Fiecare se luptă să ajungă un centru de influență și, până când Dumnezeu nu va lucra pentru ei, cei din poporul Său nu vor înțelege că numai supunerea față de Dumnezeu oferă siguranță pentru orice suflet. Lucrarea harului

Său transformator asupra inimii omenеști va conduce la o unitate care nu s-a realizat încă, deoarece toți cei ce sunt asemenea lui Hristos vor fi în armonie unii cu alții. Duhul Sfânt va crea unitate.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, ed. 2011, p. 19 (20-21)

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 109-115

1. Ce anume îi „dorea” psalmistul celui căruia nu-i plăcea binecuvântarea?
2. Cu ce este comparat tineretul care vine la Domnul?
3. La vederea căror lucruri se mânie, scrâșnește din dinți și se topește cel rău?
4. Cu ce compară psalmistul munții și dealurile care au fost martori ai ieșirii lui Israel din Egipt?

Profeți și regi, capitolul 9

5. Ce păcat al lui Israel era mai ucigător decât toate ororile înmulțite ale foametei?